

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 54.

Trettende Session.

27de Nrde.

Dnsdagen den 4de December. Kl. 1.

(Forsfat.)

Strøm (forsf.): Næst at henholde mig til, hvad den ærede Gte Landstingsmand for Gte Kredts (Ploug) nylig yttrede om dette Punkt, og som ganske vist ikke var uden Bægt, skjøndt det Exempel paa Udtræbelse af Folkekirken, han anførte, var noget stærkt, vil jeg dertil sige, at der er 2 Grunde, der have bevæget mig til ikke at tiltræde Forslaget. Den første er den, at det er overflødigt. Dersom jeg turde haabe ved en senere Afstemning, at et Forslag, der af en æret Landstingsmand (Steel) og mig er stillet til § 9 under Nr. 51, og hvorved Lønningsfondens særlige Stilling er angiven, maatte blive vedtaget af det ærede Thing, troer jeg, at § 1 i Forbindelse med den saaledes vedtagne § 9 vilde gjøre det aldeles tydeligt, hvilken Stilling Lønningsfonden kommer til at indtage. Foruden den Grund, at det er overflødigt, har jeg endnu en anden Grund, den nemlig, at Udtrykkene ere for vide, og det er derfor af Interesse for Lønningsfonden selv, at jeg ikke vil kunne stemme for Forslaget. Den ærede Minister har allerede gjort opmærksom paa, at under Folkekirken kan man indbrage Oplysningsager, altsaa Skolevæsenet, at man fremdeles derunder kan indbrage Understøttelsesager, altsaa Fattigvæsenet. Selv om man nu mener, at dette ikke kan skee, er der ialtsald visse Sager, der absolut maae kunne indbrages derunder, f. Ex. Opførelse eller Restauration af Kirkebygninger eller en saadan Post, som den ærede

Minister omtalte fra Norge, nemlig Bidrag til Fremme af en Bibeloversættelse. Saadant maa dog aabenbart siges at høre til Folkekirken Formaal, men jeg vilde finde det Uret at tage, hvad der igjennem en lang Række af Aar var henlagt til Præsternes Lønning og var gaaet ind i Lønningsfonden, for at anvende det til saadanne Formaal. Hvis vi derimod lod det under Navn af geistlig Lønningsfond komme ind under Finantsloven, saa troer jeg, at deri vilde ligge ubtalt, at vi ikke vilde have disse Midler brugte hverken til Bibeloversættelse eller til Kirkebygninger o. dsl., men kun til det, der er det egentlige Formaal, og hvad der her i Lovudkastet er foreslaaet, nemlig til virkelig at lønne Præsterne med. Det hænger desuden sammen med et større Spørgsmaal, som jeg ikke troer det er godt at gaae ind paa her, og som jeg derfor ogsaa kun i Korthed skal berøre, nemlig det store Spørgsmaal angaaende Tiendens Egalisation og det tiendefrie Hartkorn Forhold til det tiendeplygtige. Saalænge vi anvende Fonden kun til Præsternes Lønning, saalænge kan det rettelig siges, at det tiendefrie Hartkorn kan være berettiget til fritagelse for at deeltage i denne Byrde. Men hvis vi bruge Midlerne til andre Niemed, vil det, troer jeg, fremsille sig for en stor Deel af Befolkningen som uretfærdigt, at saadanne Ting skulle afholdes af Fonden, uden at det tiendefrie Hartkorn bliver taget med til Afholdelse af dem. — Med Hensyn til 8de Afstemningspunkt skal jeg blot gjøre et Par Bemærkninger. Jeg har ikke turdet gaae ind paa dette Forslag om en noget lavere Priis, fordi jeg frygter for, at hvis det kom ind i Loven, vilde man rundt omkring i Lan-